В цім саду я останнє побачення
Із собою призначив собі…
В цім саду мов слова необачні я
Розгубив між тополь голубих.

В цім саду, де пташині помешкання
Завжди милі мені в вишині,
В цім саду промінь сонячний вершником
Світложданим являвся мені.

В цім саду поміж дум врівноважених
Я тужаві багаття палив…
В цім саду, тричі радий і зраджений,
Я любові зазнав і хули.

В цім саду я спізнався із піснею,
Що пісенніш, либонь, не знайду…
В цім саду увостаннє помислю я
Наодинці… один… в цім саду.